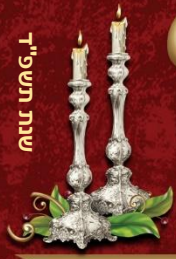

תפארת צבי

כולל "מלכות שבכתפארת" ע"ש אלימלך ומלכה שוימר

רב ביכנ"ס וראש הכולל הרב משה גבאי שליט"א

זמני השבת

- הדלקת נרות: 18:36
- צאת השבת: 19:36
- זמן ר"ת: 20:11

פרשת צו - פרה

עלון מס': 305

אמר חז"ל (נדרים סב.) "לא יאמר אדם אקרא כדי שיקראוני חכם. אשנה כדי שיקראוני רבי. אשנן כדי שאהיה זקן ויושב בישיבה. אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבוא".

וכאן הבן שואל מה קורה כאן? אם ללמוד לא לישמה אלא לשם כבוד זה לא טוב, אז אל תזכיר את זה בסוף! ומדוע נאמר "וסוף הכבוד לבוא" הרי זה שוב גורם לי לעטות ולא ללמוד מספק לשם שמים?

אלא רואים אדם שאפילו אם מגיע לדרגה שלומד לשמה, הוא זקוק לכבוד ו... זה צורך חיוני, אדם חייב לשמוע שהוא מעניין וחשוב למישהו ומעריכים אותו.

השבע התקשרה אשה גרושה עם ארבעה ילדים מצב כלכלי לא פשוט ומצב נפשי מסובך עוד יותר... לוחצים עליה כל מיני יועצים ופסיכולוגים שתקח תרופות נפשיות אך היא מסרבת ממש. הם כבר ממש איימו עליה שאם לא תשתף פעולה יצטרכו לקחת לה הרוחה את הילדים ולהעבירם למשפחות מאמצות.

שאלתי אותה, נו, וזה מפריע לך אם יקחו לך את הילדים? היא השיבה, לא! כי כשאני כבר אדע שטוב לילדים אני אוכל לומר טוב מותי מחיי [ואכמ"ל]... שאלתי, רגע, אבל למה. הכל יהיה טוב, כבר הילדים לא אצלך, אין לחץ לטפל בהם, נרגע לחץ כספי, מצויין החיים היפים?!

והיא השיבה לי, ומה אנשים יגידו עלי... אמא שמפקירה את הילדים שלה, איך אוכל להתמודד אם הדברים שהאנשים יגידו אחרי גבלי... אדם צריך "לא לשמה" אדם חי על זה! אפילו אהרן הכהן רואים שהיה לו אולי עניין בזה... לחשוב על מילה שאומרים ועל מילה שלא אומרים... **שבת שלום**

שהחסרון כפי כן הוא משום שבכל הקרבנות יש לכהן חלק בו, אך בקרבן עולה אין להם חלק כי היא עולה כליל, והוא החסרון רוח שיש להם.

וצריך להבין את הדבר, מדברים כאן על אהרן הכהן קדוש ה', הוא צריך זרוז כדי להקריב קרבן!! ואם כבר אין לו נפ"מ לעצמו יש חשש שיתעצל! ועוד מקשה הרב גלינסקי זצ"ל עם ישראל במדבר נאטר עליהם אכילה של בשר תאוה וכל בשר שרצו היו צריכים להביא קרבנות שלמים. אי"כ בואו ונחשב, שש מאות אלף משפחות וכל משפחה היו לה ממויות של בעלי חיים שהביאו ממצרים, אם כל משפחה אכלה פעם בשבוע בשרי כבר היו לכהנים ממויות של אכילת בשר. כאן את הקרבן עולה בגלל שאין לו בשר יש לחשוש!...!

אומר הרב גלינסקי, יוסף מלך במצרים כל העולם משחרים לפתחו. הוא אוגר כל זה בשבעות, ובא יעקב ואומר לבניו שיורידו אליש "מעט צורי ומעט דבש"... מה יוסף יעשה עם זה...?

עשו היה לו מקנה עצום בדרך להכות את יעקב, שולח לו יעקב מנחה, יניזים, וכי. מה עשו צריך את זה...!

אלא זהו טבעו של אדם נפשו מתפיסת במתנה מועטת! אדם הוא גשמי וכך רצה הבורא שהוא יהיה. ואת זה חשוב לתורה ללמד גם קצת בשר וכשאין בו כמעט צורך גורם ללבו של האדם להיות מכוון מטרף, וכזה אינו – גם אם אצל אהרן חי חשש, אבל לנו לדורות חשוב שכיר בערכו של דבר.

ניתן לראות כיום אדם מצפה לראות את הילד שלו עושה "לשם שמים", כי בדרך כלל... מה שלא חללה האיש בימי חייו הוא חושב לפצות את אלוקים על הגב של הילד שלו... ואם הוא נותן לילד משהו כדי שילמד או יתפלל יפה הוא כבר מרגיש אי ואביו הוא לא מוכן לעשות משהו לשם שמים. אבל ניתן לראות את דברי הרמב"ם בפירוש המשנה בסוף סנהדרין. "כי נער קטן הביאוהו למלמד ללמוד תורה, וזה הטוב הגדול לו... אלא שהוא למיעוט שנותני וחולשת שכלו אינו מבין מעלת אותו הטוב... ולפיכך בהכרח יצטרך המלמד לפתותו בדברים שאהובים עליו בגילו ויאמר לו קרא, ואתן לך אגוזים ומעט דבש". ומשך הרמב"ם וכשיגדל יאמר אנה לך מנעלים יפים ובגדים חדורים. וכשיגדל יותר יציע לו כסף... וכשיגדל יותר יאמר לו למד כדי שתהיה ראש דייין.

שימו לב על איזה גיל מדבר כאן הרמב"ם לפחות על אברך כולל מצוי...!

"צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורה העולה, היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבוקר ואש המזבח תוקד בני"

מביא כאן רש"י אין צ"ו אלא לשון זירוז, מיד ולדורות. אמר ר' שמעון, ביותר צריך הכתוב לזרוז במקום שיש בו חסרון כפי ע"כ.

כתב הפירי חדשי טבע של בני אדם לחפש את המצוות שלא נוגעות לכיס... או את המצוות שמכבדות את הכיס... נודה על האמת שקל לנו יותר לקיים את מצוות אכילת שבת מאשר לצום בה באב.

זו כמו הסיפור על שני עשירים שנפגשו, כל אחד סיפר שנעשה עשיר בזכות עצה של הרב. הראשון סיפר שהרב אמר "עשר בשביל שתעשר". והשני אמר שהרב ייעץ לו להשקיע על אשתו בתכשיטים ומתנות וע"י זה נעשה עשיר. ומיד הראשון רץ לרב ושאל למה לו נתתה עצה משתלמת, בסוף אשתו מקושטת... ואילו לי עצה עם הפסדים...!

בדומה לזה אמר מרן החיד"א, על הפסוק "אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלוקים" כהמעשה עם רב החובל בספינה שקמה לה רוח סערה ואיימה להטביע את הספינה. קרא רב החובל כל אחד ישלך את החפצים המיותרים. והנה רואה הרב חיד"א בעצמו את אחד היהודים לוקח את התפילין ומשליך... נו, פיקוח נפש! אמר הרב בדרך צחות, "אני ראשון" כשחצר סוף שר מקצצים בהוראות קבע של תורה ומצוות... ישר זורקים את התפילין. אבל "אני אחרון" גם כשהמצב מסתדר אחרי שיגומר להשיב את כל המתות יחזור אולי לתרום חלק מהכסף.

סיפר הרב"י"ח מעשה שהיה לו עם תלמידיו, ראה שהם מגלים סימני חולשה, הסבירו לו שהיום יום צום וקשה ללמוד... אם כן אמר הרב בואו נצא לחצר לשחק, מיד "יותהם כל העיר" איזה ריצות אלו שאגות, צוחקים ורצים... בא הרב ואמר בואו, חוזרים ללמוד!!! הבנתי שאתם כבר זה עייפים...!

לא מזהיר כאן הפסוק אפילו שיש חסרון כפי, בכל זאת תעשו ובשמחה. ולכאורה מה החסרון כפי הגדול שיש כאן דווקא בקרבן עולה?

יש שפי' לפי שקרבן עולה יש פעמיים ביום עולת הבוקר ועולת בין הערביים. וזה צ"ב וכי זה על חשבון הכהן, וכי יש עניות במקום עשירות?

ובשפתי חכמים' כתב לפרש,

זמני תפילות בבית"כ

ימות השבוע: יום שבת:

- שחרית: 7:30 מנחה ער"ש: 18:40
- מנחה גדולה: 13:15 שחרית: 8:00
- מנחה קטנה: 18:00 מנחה שב"ק: 18:30
- ערבית [פלג]: 18:20 ערבית מוצ"ש: 19:36

שיעורי תורה:

- א - ה: 8:10 - 9:00 - גמרא מסכת סנהדרין עם הרב משה גבאי.
- א, ג, ד: 20:00 - 21:30 - מדרשה לנוער עם ר' אפרים ראם.
- ב: 20:00 - 21:45 - שיעור ביזרע שמשון עם ר' יצחק לוריא טהור.
- שבת: 17:15 - גמרא והלכות שבת מוצא"ש: 21:00 - הלכה לנוער עם הרב משה גבאי.

אקטואליה בפרשה

"מתכוונים לשבת..."

שיעור פרשת שבוע מתקיים כל יום חמישי בשעה 20:00 ע"י הרב משה גבאי שליט"א כולם מוזמנים.

חלק מציבור הלומדים ב'ליל הישועות' פורים לתוך הלילה.

ניתן להתקשר לשאלה והתייעצות לטל' 052-7622517

שאל את הרב

מצא בספי שאכלו בו חלבי שאו
כיצו ונתעפר עם שאר מצללותי

האם האליות המצויינת בפנינו
חייבות בקביעת מצולותי

האם ניתן להפיק זכוכית
האילנות בחודש אפריל

כלי שבלע דבר איסור ונתערב בכלים אחרים דינו שבטל ברוב הכשרים והכל כשר. ומי"מ ישהה את הכלים שבודאי יעבור עליהם כ"ד שעות וכך אף מה שנבלע יהיה טעמו פגום.

מעלית רגילה אין בה ד' על ד' ואינה חייבת. אך מעליות גדולות כמו בתי חולים וכדו' יש בזה מחלוקת והמנהג להקל. והמחמיר יקבע בלי ברכה ותבוא עליו ברכה.

נחלקו הפוסקים אם ניסן דווקא או שאז יש אילנות מבלבלים, ולהלכה ימתין לניסן. אך אם טס למקום שלא יהיה לו אח"כ, וכעת האילנות מבלבלים אצלו יכול לברך.

